

LÁ THƯ MỤC VỤ

Để mở đầu Tuần Thánh chúng ta sẽ cầm lá đi vào nhà thờ (thường được gọi là cuộc kiệu lá), vậy chúng ta hãy ý thức chúng ta đang cùng đi với Chúa Giêsu vào đền thờ Giêrusalem. Xin đừng có ý nghĩ rằng chúng ta rước Chúa đi, nhưng hãy nhớ chính Chúa đi trước và từng người chúng ta bước theo chân Người. Trong Tuần Thánh này, Phụng Vụ sẽ cử hành những mầu nhiệm trọng đại nhất trong lịch sử cứu độ. Để giúp chúng ta dễ tham gia, Giáo Hội cố gắng diễn lại tất cả những gì đã xảy ra trong tuần lễ cuối cùng của cuộc đời Chúa Giêsu. Chúng ta sẽ đáp lại bằng cách đền đự mọi lễ nghi trong tuần này, nhất là bằng việc yêu mến suy niệm các nghi lễ ấy.

Xin nhắc nhau một lần nữa là đừng coi Phụng Vụ của Tuần Thánh như muốn diễn lại các việc đã xảy ra hơn hai nghìn năm trước cho chúng ta “xem”, mà Phụng Vụ nhắc lại những biến cố ấy một cách khá cụ thể và tỉ mỉ để chúng ta ngưỡng mộ và yêu mến Đấng đã chết vì tội lỗi chúng ta. Khi rước kiệu lá, chúng ta không đi như dân Do Thái năm xưa kẻ trước người sau hoan hô Chúa rồi vài ngày sau cũng chính đám đông ấy quyết liệt đòi đóng đinh Chúa. Chúng ta đi như các môn đệ của Chúa, tức là như Hội Thánh đi vào cử hành Phụng Vụ. Chúng ta bắt chước các thiên thần sốt sắng chúc tụng các việc Chúa Giêsu đã làm để cứu độ chúng ta.

Chúng ta sẽ cảm nghiệm thế nào khi tham dự ‘đám tang’ của một vị ân nhân đã liều mạng sống để giải thoát chúng ta khỏi một cái chết đau thương hay khỏi một thứ ách nô lệ nào đó, để nhờ cái chết của vị ấy mà chúng ta được sống và sống trong tự do hạnh phúc ? Nếu tâm hồn chúng ta không ‘cảm’ thấy gì thì hãy xét lại lòng biết ơn của chính mình ! Câu chuyện sau đây xảy ra tại Hoa Kỳ trong đám tang của Tổng Thống Abraham Lincoln, vị Tổng Thống thứ 16 của nước Mỹ, vị anh hùng của cuộc nội chiến đẫm máu giải thoát nô lệ, bãi bỏ chế độ ‘chủ nô’ và duy trì sự thống nhất của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Một năm sau khi cuộc nội chiến kết thúc, ông bị ám sát vào ngày 14 tháng 4 năm 1865 tại hí viện Ford ở Washington D.C.

Thi hài ông được đưa từ thủ đô Hoa Kỳ về Tiểu Bang Illinois. Khi đoàn xe tang đến Cleveland (Tiểu Bang Ohio) đoàn xe dừng lại trong nhiều giờ để dân chúng kính viếng thi hài vị ‘anh hùng giải thoát nô lệ’, vị đại ân nhân của đám đông dân Mỹ gốc Châu Phi vừa mới được trả tự do. Trong đoàn người chen nhau đến viếng linh cửu, có một phụ nữ da đen, bà bế đứa con trai trên tay và cố hết sức tiến đến sát bên xe tang. Khi đến gần thi hài vị Tổng Thống, bà nhắc đứa con lên cao và nói thật to : “Con ơi ! Hãy nhìn thật kỹ ! Phải, con hãy nhìn thật kỹ vị đại ân nhân này ! Ông đã chết chẳng những cho mẹ, cho con mà cho rất nhiều người đau khổ trong đám nô lệ như chúng ta ! Con đừng bao giờ quên những gì ông đã làm cho từng người chúng ta !”

Người phụ nữ gốc Châu Phi ấy đã dạy đứa bé nhận ra tình nhân ái mà Abraham Lincoln dành cho lớp lớp người nô lệ da đen. Bà ấy không chỉ dạy cho riêng con trai bà mà còn cho cả chúng ta nữa điều quan trọng nhất để làm người, đó là “Lòng Biết Ôn”. Mà nền tảng của lòng biết ơn là gì nếu không phải là nhận ra ta được yêu thương cách đặc biệt cho dù ta bất xứng đến đâu đi nữa. Phụng Vụ Tuần Thánh muốn chúng ta nhận ra một điều là chính Chúa Giêsu đã chết cho chúng ta, chúng ta hãy quay trở lại với tình thương của Người và biết ơn Người. Chúa thấu rõ tâm can mỗi người chúng ta và vì yêu thương nên Người không chấp tội lỗi chúng ta.

Cái chết đau thương của Người đã giải thoát chúng ta khỏi ách nô lệ tội lỗi. Thế nên chúng ta phải có tâm tình của các môn đệ năm xưa khi tham dự cuộc khổ nạn hồng phúc của Người. Chúng ta phải ‘khóc thật sự’ cho những tội lỗi của mình trước đã (như thánh Phêrô đã làm như vậy) rồi mới gia nhập đoàn lũ đi theo Người, tức là cùng toàn thể Hội Thánh, kéo nhau đi đến tận chân thánh giá Chúa Giêsu mà chiêm ngưỡng tình thương quá vĩ đại của Chúa. Đó là tâm tình và thái độ chúng ta cần phải có trong Tuần Thánh này. Ước gì các mầu nhiệm cứu độ và những vết thương trí mạng của Chúa Giêsu tràn ngập hồn xác mỗi người chúng ta.

